

Onderstaande levensbeschrijving komt uit het boek: 'Zonen en dochters met een missie - Een boek over missionarissen uit Boekel en Venhorst', door Jan Meulemeesters c.s. (100 pagina's A4)
Uitgave: 2002, Heemkundekring & Missiecomité Boekel-Venhorst.

Een aanbevelingsbrief na een kruisverhoor

Wilhelmina van Dijk werd op 3 juli 1927 geboren in Boekel, op de Logt, als dochter van Henricus van Dijk (1895-1974) en Ardina van Lankveld (1898-1965). Thuis werd ze Mina genoemd. Ze was een beetje een deugniet en ze was ook een beetje ijdel, ze droeg graag mooie kleren. In juli 1948, eenentwintig jaar oud, koos ze voor de Zusters van Liefde in Schijndel. Ze volgde de opleiding voor coupeuse en een cursus kinderbescherming. Op 6 augustus 1953 werd ze gewijd en koos de naam: zuster Ardina. De zusters van Schijndel hadden ook een klooster aan het Julianaplein 34 in Willemstad, Curaçao.

Ardina van Dijk in haar eerst jaren op Curaçao

Daar gaat Ardina op 24 oktober 1956 naar toe. Ze begint te werken op een huishoudschool. Ze geeft handwerkles. Daar ontdekt ze het probleem van alleenstaande meisjes die, buiten de veilige bescherming van familie, vaak slachtoffer worden van aanrandingen, verkrachtingen en gedwongen prostitutie. Van 1962 tot 1984 is ze directrice van een tehuis voor alleenstaande, werkende en studerende meisjes van veertien tot eenentwintig jaar. Dit huis wordt geleid met steun van de staat. Ze probeert de meisjes goed (zonder zwangerschap) naar het huwelijk te brengen. Vaak komen deze toch in de problemen, en moet Ardina een oplossing zoeken.

Met vakantie in Nederland, gaat Ardina altijd naar 'Ujemert', een plezierig en 'nodig' uitstapje, om lapjes te kopen voor haar meisjes. En als de Dames van Kessel stoppen met hun winkeltje,

Zuster Ardina

krijgt Ardina rollen stof. Daarvan worden gordijnen, tafelkleedjes en spreien gemaakt, om mee te nemen als zij gaat kijken hoe en waar de pas gehuwde meisjes wonen. De Curaçaose krant 'Amigoe' spreekt na een bezoek aan Huize Rose Pelletier in 1973 van een gezellige sfeer: "Ieder meisje heeft een eigen kamer, daarnaast is er een gemeenschappelijke zaal met tv en pick-up." Na een moeilijk begin wordt het tehuis overvol maar tenslotte durven steeds meer meisjes weer zelfstandig te gaan wonen en kan Ardina uitkijken naar ander werk.

Vanaf 1984 werkt ze in de parochie Pietermaai in de binnenstad van Willemstad. Mensen ontvluchten die binnenstad; hun plaatsen worden ingenomen door illegalen uit voornamelijk San Domingo. Er is dan ook veel criminaliteit. Zuster van Dijk werkt in twee stichtingen. De ene is 'Mokapie', die een clubhuis runt waar 's morgens cursussen wor-

den gegeven voor huisvrouwen, 's middags kinderen worden opgevangen en 's avonds mensen kunnen dammen en domino spelen. En verder de stichting 'Plata Forma Punda', die de illegale wijken leefbaar wil houden door vuil op te ruimen en riolering aan te leggen of te verbeteren en woningen op te knappen. In dit buurtwerk werken tweeëntwintig mensen, twee tot drie per wijk. Deze stichtingen krijgen ook steun vanuit Nederland. In de praktijk gaat het vaak zo dat als een inwoner van de wijk iets gedaan wil krijgen van het gouvernement, hij naar de stichtingen komt en dus naar zuster Ardina, die in beide stichtingen zit. Hij wordt aan een kruisverhoor onderworpen en pas als zuster Ardina overtuigd raakt van de goede bedoelingen, schrijft ze een aanbevelingsbrief aan het gouvernement en komt het meestal in orde. Ze heeft intussen de opleiding Hogere Sociale Arbeid gevolgd.

In de zomer van 2002 komt

Zuster Ardina op vakantie in Nederland. Eigenlijk zou zij eerst op bezoek gaan bij haar zus in Canada; maar ze voelt zich te ziek hiervoor en komt rechtsreeks naar Nederland. De dagen dat zij eigenlijk in Canada zou zijn, ligt zij in Nederland in het ziekenhuis.

Ondanks haar ziekte gaat zuster Ardina toch terug naar Curaçao.

Op 21 december is de familie bij elkaar voor een verjaardag; zuster Ardina belt op en heeft met iedereen een kort gesprekje. De volgende dag krijgt de familie het bericht dat hun zus die nacht opgenomen is in het ziekenhuis en op intensive care ligt. Zus Tonia gaat met de algemeen overste zuster Truus Sonder naar Curaçao. Op 31 december overlijdt zuster Ardina.

In het overlijdensbericht staat: "Zuster Ardina was een vrouw met een groot hart voor kleinen en zwakken. Een mens om van te houden; geliefd in de kring van medezusters, familie en vrienden."